

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 604/2021
24.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Јелице Бојанић Керкез и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЋЋ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ..., ИИ из ..., ЈЈ из ... и КК из ..., које заступа пуномоћник Анкица Мишков, адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа „Војводинашуме“ Петроварадин Шумско газдинство „Сомбор“ Сомбор, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1365/20 од 06.07.2020. године, на седници одржаној 24.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1365/20 од 06.07.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1365/20 од 06.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 991/18 од 17.12.2019. године, исправљеном решењем тога суда П 991/20 од 20.3.2020. године, делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца и обавезан тужени да на име накнаде материјалне штете исплати сваком од тужилаца појединачне износе са законском затезном каматом од 15.05.2018. године до исплате, као и да им на име трошкова поступка исплати износ од 945.625,10 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Преко досуђених износа до тражених тужбени захтеви тужилаца су одбијени.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1365/20 од 06.07.2020. године, жалба туженог је делимично одбијена и делимично усвојена, па је првостепена пресуда са исправком у ожалбеном делу (став 1., 2., 4. 6., 8., :10., 12., 14., 16, 18. 20., 22, 24. и 26.) преиначена тако што је одбијен захтев тужилаца за исплату законске затезне камате на досуђене износе накнаде материјалне штете за период од 15.05.2018. године до 16.12.2019. године, а потврђена у преосталом делу. Трошкови другостепеног поступка туженом нису досуђени.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио

да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом, одлучено је о накнади причињене материјалне штете тужиоцима, којом је утврђено да је тужбени захтев делимично основан. О овом праву тужилаца, судови су одлучили уз правилну примену одговарајућих одредби материјалног права, а ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке судова, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Одлуке ВКС на које се тужилац позива нису у супротности са побијаном одлуком, шта више једна одлука се и не односи на исти чињенично правни основ као у конкретном случају. Због свега наведеног не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате, поднета је 11.06.2018. године. Вредност предмета спора побијаног дела у односу на сваког од тужилаца креће се од 150.035,00 динара до 893.312,50 динара, а тужиоци нису нужни јединствени супарничари.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена, с

обзиром да је преиначена само у погледу камате, као споредно тражење, када ревизија не би била дозвољена према врсти одлуке, сходно члану 403. у вези са чланом 28. став 1. ЗПП, а и преиначење није на штету ревидента.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић